

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟ Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμῶν 16.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμήναιαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΥ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Μαρτυρία.

Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Λυμπεράκη ὡς Β. Ἐπιτρόπου ἐν τινὶ τῶν διμερισμάτων τῆς προσαρτηθείσης τῇ Ἑλλάδι χώρας, δὲν ἔτυχε γενικῆς ἐπιδοκιμασίας παρὰ τῷ Ἀθηναϊκῷ τύπῳ ἕνια μάλιστα τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων μετὰ σφοδρῶδ' ἔκτος καὶ ἐκρινὰν τὸν διορισμὸν τοῦτον ἢ ἡ Παλιγγενεσία δὲ ἰδίᾳ ὠρισμένα ἐπεκαλέσθη περιστατικὰ τοῦ ὑπαλλήλικου βίου τοῦ κ. Λυμπεράκη, ἕνα δεῖξαι ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἢ Ἑλληνικῆ Κυβερνήσεως δὲν ἐπέτυχε τὸν ἀνδρὰ ὃν ἐπιτακτικῶς ἀπῆται ἡ θέσις τοῦ Βασιλικῆ Ἐπιτρόπου ἐν τῇ πρώτῃ ἐγκαθιδρούσει τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας. Κατὰ τῆς γνώμης ταύτης τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀντεπεξῆλθεν ὁ ἀξιῶν συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Λυμπεράκη καὶ παριστῶν αὐτὸν μόνον οὐ ὡς πρότυπον ὑπαλλήλου, ὅστις ἀνήλθεν ἐκ τῶν κατωτέρων βαθμίδων τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας, εἰς τὰς ἀνωτέρας, διὰ μόνης τῆς ἰκανότητος καὶ γοησιότητος καὶ τῶν ἀλλῶν αὐτοῦ ἀρετῶν, εἰς ἐπιτροπῶν δὲ τῆς γνώμης τοῦ ταύτης ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ μακαρίτου Ζαΐμη, ὅστις ἀλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐπλεξε τὸν στέφανόν τοῦ τότε εἰσαγγελέως, νῦν δ' ἐπ' ἀλαίῳ Βασιλικῆ Ἐπιτρόπου Τρικιάλων. Ἀμφότεροί αὐτὸν ἀξιοτίμητοι Συναδέλφοι ἐν τῇ διχογνωμίᾳ τῶν ταύτη ἐπεκαλέσθησαν τὴν ἐν Πάτραις ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Λυμπεράκη, ὅστις διετέλεσε παρὰ τῷ ἐνταῦθα δικαστηρίῳ τῶν πλημμελειοδικῶν εἰσαγγελεὺς (καὶ οὐχὶ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐρετῶν, ὡς ἀνακριβῶς ἐγράφη) ἀπὸ τοῦ δεκεμβρίου 1875 μέχρις Ἀπριλίου τοῦ 1878. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡμεῖς οἱ ἐν Πάτραις, μὴ ἀξιοῦντες ν' ἀπορανηθῶμεν ὡς διατηρεῖται τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμφισβήτησεως τῶν συναδέλφων, διακαίόμεθα ν' ἀκουσθῶμεν τοῦλάχιστον ὡς μάρτυρες, φρονούμεν ὅτι καὶ προκαλούμεθα μάλιστα εἰς τοῦτο, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐν Πάτραις ὑπηρεσία τοῦ κ. Λυμπεράκη πρόκειται νὰ λαβῆ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ εἰς τὴν νέαν θέσιν, καὶ καθ' ὅσον ἀξιοῦμεν τὸ δικαίωμα ὅτι κρίνομεν ὀρθώτερον περὶ τῆς πολιτείας τῶν ὑπαλλήλων εἰς οὐδὲν ἐκαστὸς διαπιστεῦνται αἱ δημόσιαι λειτουργίαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ.

Ἐπὶ τοιαύτην λοιπὸν ἰδιότητα, λυπούμεθα εἰς ἄκρον ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν δὲν θὰ ἦναι οὔτε ὑπὲρ τοῦ κ. Λυμπεράκη, οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν συνηγορίαν τοῦ ἀξιῶντος, ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἧτις τόσον ἀπόνως ἤρξατο τῆς διοικήσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν, καὶ ἧτις ὀλέθριον ἐγκαινίζει ἐν αὐταῖς σύστημα διοικήσεως, ἐμπιστευομένη αὐτὴν εἰς ἀνδρὰς οὐδαμῶς δυναμένους ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰ σπουδαιότατα καθήκοντα ἅτινα ἐπιβάλλονται τοῖς διοικηταῖς τῶν νέων χωρῶν, πρὶν τῆς πλήρους αὐτῶν πολιτικῆς ὀργανώσεως, καὶ εἰς οὐδὲ ἀνατίθεται ἢ προπαίδεια, ὡς εἰπεῖν, τῶν νέων ἡμῶν συμπολιτῶν εἰς τὸν δημόσιον βίον.

Ὁ κ. Λυμπεράκης ἐπὶ μακρὸν διετέλεσε, ὡς ἔρρεθη, ἐνταῦθα εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίας

καὶ οὐδεὶς τῶν ἐν Πάτραις δύναται ν' ἀρνῆθῃ ὅτι δὲν διεχειρίσθη τὴν ἀρχὴν ταύτην φεύλως εἰς καθὼν σκανδαλωδέστατον, οὐδ' ὅτι δὲν κατέστη ἢ ἐνταῦθα εἰσαγγελία, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νῦν Βασιλικῆ Ἐπιτρόπου Τρικιάλων, καταγωγῆν πρὸ τοῦ ὅπου οἱ διαβαίνοντες ἐπυον εἰς τὸν κόλπον τῶν. Οἱ ἀξιοῦντες ν' ἀγθῶσιν εἰς φῶς ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας «ὠρισμένοι καὶ θετικαὶ φαῦλαι πράξεις τοῦ κατηγορουμένου προσώπου», ἵνα πεισθῶσιν ὅτι δὲν ἐκπλήδωσαν τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος τῶν δι' ἐπαίνων ὑπαλλήλου ἀξιωματιῶν, ἐν γνώσει ζητοῦσι τὰ ἰδύνατα διότι ἐφ' ὅσον ἀκόμη ἡ δημοσία ἠθική διατελεῖ σεβαστὴ, παρομοία συζητήσεις δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς τοὺς σεβομένους ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους. Ἄλλως τε δὲ φρονούμεν ὅτι ὅπου ἡ δημοσία κραυγὴ ἐν τῇ καθολικότητι αὐτῆς καταμαρτυρεῖ τινός, πρέπει νὰ πείθεται τις ὅτι καὶ τὰ ὠρισμένα περιστατικὰ δὲν εἶνε σπάνια, ἀλλὰ μόνον περιττά. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνταῦθα εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι ὁ κ. Λυμπεράκης ἐθυσίαζε διαρκῶς τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἀδυναμίας τοῦ ἀξιοθρηνητοῦ, ὅτι δι' αὐτοῦ τὸ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον διετίετο ὑπὸ προσώπων ἄλλοτριῶν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὅτι τὰ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ἀπεμπλοῦντο διὰ τῆς μετεπίσεως καὶ μεσελαθῆσεως ἰσχυρῶν καταχωρημένων τῆς ἐξουσίας ἢν εἶχαν ἀποκτήσει ἰσοσθέντες ἐπὶ τοῦ εὐπαθοῦς χαρακτήρος τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ὅτι αἱ γινόμεναι εὐκολα ἢ ἡγοράζοντο συνήθως ἀντὶ νομίματος μὴ ἔχοντος νόμιμον κυκλωρίαν οὔτε ἐν τῇ ἠθικῇ τῆς κοινωνικῆς τάξεως, οὔτε ἐν τῇ ἀγορᾷ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οἱ παρ' ἡμῶν ἐφυλολογοῦντες, εἰς τὰ τῆς εἰσαγγελίας εὐρὴν ὕλην ἀνεξάντηλον, οὐδένα δὲ εὕρισκε τὸν συνήγορον παρομοία κατάστασις, ἧτις ἦτο κοινῶς γνωστὴ καὶ ἐπομπέυετο καθ' ἑκάστην ἀσυστόλως. Ἐνθυμούμεθα ὅτι εἰς τὸν διάδογον τοῦ κ. Λυμπεράκη, οἱ γνώριμοι ἀπήθουν τὴν ἐρώτησιν, ἂν ἐτέλεσεν ἀγισμὸν ἐν τῷ εἰσαγγελικῷ γραφεῖῳ, πρὸς ἀπολύμανσιν αὐτοῦ, ὡς ἠθέλε τις εἶπει σήμερον προκειμένης τῆς ἐπιδημίας τοῦ κοιλιακοῦ τύφου.

Ἐάν ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Ἐρετῶν ἐγράψαι πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν ὅσα δημοσίως ἐκτίθενται, καὶ ἂν προέτρεψε νὰ στείλουν τὸν κ. εἰσαγγελεῖα εἰς τὸν Διάβολον, ἢ ἀλλαγοῦ, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ θεοαἰσώσωμεν γνωρίζομεν μόνον ὅτι ὁ παρ' Ἐρεταῖς εἰσαγγελεὺς ἐγνώριζε πὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας τῶν Πρωτοδικῶν, ὅτι βαρέως ἔφερε τὴν κατάστασιν ἐκείνην καὶ ὅτι οὐσιωδέστατον αὐτοῦ καθήκον ἦθελε παραλείψει ἐάν ἀνήχτο ἐν σιγῇ καὶ καρτερίᾳ τὰ γενόμενα.

Ἐπολείπεται ὁμοῦ πάντοτε ὑπὲρ τοῦ κ. Λυμπεράκη ἡ ἀπολογία καὶ ἡ συνηγορία τοῦ μακαρίτου Ζαΐμη καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μᾶλλον δυσεξήγητον εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Ζαΐμης ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐπλεξεν ἐγκώμιον τοῦ τότε εἰσαγγελέως, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθές ὅτι ὀλίγας μόλις ἡμέρας πρὸ τῆς συνηγορίας του ἐκεῖνης διατρίβων ἐν Πάτραις ἤκουσεν ὁ μακαρίτης παρὰ φίλων του, οὗς ἐτίμα καὶ ἐσέβετο τσαῦτα κατὰ τοῦ κ. Λυμπεράκη, καὶ τόσον ἐπιμόνως ἐ-

ζητήθη ἢ ἀπομάκρυνσις του, ὅστε δταν κατόπιν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀνέγνωσαν τὰ ἐν τῇ βουλῇ λεγθέντα, δὲν ἤξευρον τί νὰ συμπεράνωσι πλέον περὶ τοῦ συνηγοροῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπολογία. Οἱ πρακτικοὶ ἐν τούτοις ἐξήγησον καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο, διὰ τῶν πορισμάτων τῆς καθ' ἑκάστην πείρας καὶ εἶπον ὅτι ἦτο φυσικὸν νὰ εὕρη ὁ κ. Λυμπεράκης θερμὴν συνηγορίαν παρὰ ἀρχηγῶν πολιτικοῦ κόμματος εἰς ὃν οὐδέποτε ἠρνήθη τί ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὅτι μόνος ὁ Ζαΐμης δὲν ὑπέκειτο εἰς τὸ πάθημα τοῦτο, ὅπερ ἐγένετο πρὸ πολλοῦ κοινὴ ἰδιότης ὄλων τῶν φατριῶν καὶ ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη καὶ ἡ χρηστότης τῶν ὑπαλλήλων παρ' ἡμῶν καὶ ἡ ἰκανότης καὶ ἡ ἀκαιροῦτες αὐτῶν δὲν θὰ ἐχωσιν ἐν τῇ σφίρᾳ τῆς πολιτικῆς ἀπόλυτον καὶ κοινῶς ἀναγνωρισμένην ἀξίαν, ἀλλὰ σχετικὴν τινα καὶ πρὸς τὴν φατριαν ἀναφορικῆν, ἐκτιμωμένην δὲ συνήθως ἐκ τῆς εἰς τὸ κομμα χρησιμότητός της.

Ταύτην τὴν μαρτυρίαν δύναται νὰ δώσῃ εὐσυνειδήτως ἡ ἡμετέρα πόλις περὶ τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας τοῦ κ. Λυμπεράκη διδοῖ δὲ αὐτὴν προθύμως, μὲν, πλὴν μετὰ λύπης τοῦτο μὲν, διότι οὐδέποτε εἶναι εὐχάριστον νὰ μαρτυρῆ τις κατὰ πρόσωπον, ἐκεῖνο δὲ, διότι προκειμένου περὶ διορισμοῦ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων ἐν ταῖς ἰσχυραῖς ἐπαρχίαις, ἦθελε πράξει τὸ μέγιστον τῶν ἐγκλημάτων ἐάν ἀφινεν εἰς τὴν πλάνην τοὺς νομιζοντας ὅτι στέλλουσιν ὡς παιδαγωγούς τῆς νέας χώρας εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἀνδρὰς ἰκανοὺς νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ δυσχερὲς καθήκον τοῦτο καὶ νὰ ἐγκαινίσωσι ἐκεῖ τὴν νέαν πολιτικὴν τάξιν ὑποοίωτους ἀσίλους, ἐγὼ ἀπολύουσι τόσους λυμπαίνας, οὔτινες λίαν ἐγκαίρως θὰ βίβωσι τὸ δηλητήριο εἰς τὴν νεαρὰν κοινωνίαν καὶ θὰ μεταδώσωσι αὐτῇ τὸ μύλοισμα ἠθικῶν νοσημάτων ἀνάτων, ἐξ ὧν καὶ ἡ παλαιὰ Ἑλλάς τόσα ὑπέστη δεινὰ καὶ τόσα ὑφίσταται.

Αἱ ἔορται καὶ τὸ κεφάλαιον.

Πολλάκις παρὰ πολλῶν ἀλλοθρήσκων ἤκουσα ἐκπερομένην καὶ ἐσχάτως εἶδον ἐπαναλαμβάνομένην ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικῆ Χρόνου, ἐκ Πάτρων ἐπιστέλλοντος, καθ' ἡμῶν τῶν Ἀνατολιτῶν τὴν μομφὴν ὅτι ἐνεκεν τῶν πολλῶν ἐρετῶν πολλὰ ζημιούμεθα, ἀνέγκη δὲ νὰ ἐλαττωσωμεν αὐτὰς κατὰ τὰ 9/10 ὅπως μὴ ζημιούμεθα καὶ εἰς τὸ μέλλον τοῦλάχιστον. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τοὺς λοιπούς ὀρθοδόξους ἀνατολικούς λαοὺς ὀλίγη ἐμοὶ φροντίς, διότι ἐγὼ νημιζῶ ὅτι τὸ λόγιον εἶδος ὑπὲρ ἐνός καὶ εἰς ὑπὲρ ὄλων εἶναι λόγιον τοῦ ἀέρος, διὰ τὰ ἔθνη τοῦλάχιστον, καὶ μόνον δταν ἕκαστος λαὸς φροντίζῃ περὶ αὐτοῦ, προάγεται ὁ κόσμος, διὰ τῆς κατὰ μέρος ἐργασίας τῶν Ἀγγλων λ. γ. ὑπὲρ τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων, τοῦ Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν, τῶν Σλάβων ὑπὲρ τῶν Σλαβικῶν κ.τ.λ. τοῦτο δ' ἔδειξε καὶ ἡ τῶν Πανσλαβιστῶν ἐνέργεια, ἐν πρακτικῇ ὑπὲρ τῶν Σλάβων, τοῦτο δὲ θὰ ἐμαρτύρῃ ἢ τοῦλάχιστον θὰ μαρτυρήσῃ ἕως εἰς τὸ μέλλον ἢ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐνέργεια τῶν

Πανελλήνων, και τότε θα προαχθώσιν εν συνόλω οι Ανατολίται.

Περί ημών λοιπόν των Ελλήνων μεριμνών ηθέλησα να ιδω κατά πόσον η περί εορτών μομφή είναι δικαία και τί ζημιούμεθα καθ' έτος εκ των πολλών ημών εορτών λαβών δε ανά χειρας Σύνοψιν και αριθμήσας τας καθ' έτος εορτάς καθ' ας οι εργατικοί ως επί το πλείστον δεν εργάζονται, εύρον αυτάς ανερχομένας εις 56 τόν αριθμόν, ταύταις δε προστιθέμεναι και αι 52 του έτους Κυριακάι, αποτελούσι τόν στρογγύλον αριθμόν των 108 ημερών' εάν δ' εκ τούτων αφαιρέσωμεν τας εορτάς καθ' ας και έτεροι λαοί δεν εργάζονται, και τας Κυριακάς καθ' ας συμπέπτουσιν εναι των ανωτέρω σημειουμένων εορτών, ως λ. χ. η Κυριακή του Πάσχα κτλ. ως και τας Κυριακάς καθ' ας ουδέι των χριστιανών εργάζεται, υπολείπονται μόνον 45 ημέραι καθ' ας μόνον ημείς εκ των μη ορθοδόξων χριστιανών εργούμεν. 'Επειδή δε δυσχερές τυγχάνει, δι' έμε τούλάχιστον, ο ακριβής υπολογισμός της ζημίας ην υφίσταται η όλη 'Ελλάς, φέρε ιδωμεν τούλάχιστον τί ζημιούται η πόλις των Πατρών εκ της άργίας ταύτης.

'Ως γνωστόν, η πόλις ημών οικείται υπό 30,000 περίπου ψυχών, συμπεριλαμβανομένων και των εκάστοτε ενταύθα έρχομένων εκ των περίξ έπαρχιών και νήσων εργατών. 'Εάν αφαιρέσωμεν τας 15,000 ως ανικάνους προς εργασίαν, δηλ. γέροντας, παιδία και τας πλείστας των γυναικών, των λοιπών εργαζομένων εις τους άγρους η εν βιομηχανικοίς εργοστασίαις και ραπτικοίς καταστήμασι, και υπολογίσαιμεν τό ημερομισθιον εκάστου, κατά μέσον όρον δι' άπαν τό έτος, εις όρ. 2, (διότι οι κτίσται λ. χ. οι ξυλουργοί, οι κλαδοϋχοί κλ. λαμβάνουσι από 4—5 δραχμάς καθ' εκάστην, οι δε σκάπτοντες δραχ. 3—4, συνυπολογίζομεν και του διδομένου οίνου.) έχομεν ζημίαν κατά πάσαν μέν εορτήν 30,000 δραχμών, καθ' άπασας δε τας 45 ημέρας όμου δραχμάς 1,350,000, η δια να μη φανώμεν υπερβολικοί εν εκατομύριον μόνον' εάν την ζημian ταύτην υπολογίσωμεν επί μίαν μόνην 30ετιαν επί τόκω 5 0/0, έχομεν την όλικήν ζημίαν ανερχομένην εις δραχμάς 69,760,489,81, ήτοι κατά πολύ μειζονα του κεφαλαίου του απαιτουμένου προς στρώσιν της από Πατρών μέχρις Αθηνών σιδηροδρομικής όδοϋ, η 12κις μειζονα των δαπανηθησομένων προς τελείαν κατασκευήν του λιμένος ημών. 'Εν άλλαις λέξεσιν θα ελάχμεν τούλάχιστον 12 ευρυχωρούς λιμένας τελείους, η την από Πατρών εις Πειραιά σιδηροδρομικήν όδον, εάν άντι ν' άργώμεν κατά τας εορτάς, τας έλαφράς υπό του λαου καλούμενας, ήργαζόμεθα, και τό προΐν της εργασίας ημών κατεθέτομεν εν ιδίω ταμείω, τοκίζοντες αυτό ούχι προς 10 0/0 η 8 0/0 αλλά προς 5 0/0 μόνον. 'Αλλά και αν υποτεθῆ ότι τό ημισυ μόνον του ποσού τούτου θα φκοινομείτο, ότι δηλ. μόνον 7,500 εργατών θα ήρουν, πάλιν η ζημία δεν είναι μικρά, υπολογιζομένη ούχι δια μίαν μόνην 30ετιαν, αλλά δια 50ετιαν και δι' άπασαν την 'Ελλάδα.

Μό νομίση δε τις ότι είναι υπερβολικός ο αριθμός των υπολογιζομένων ως άργούντων 15κιςχιλών, διότι εάν λάβωμεν υπ' όψει ότι και αι οικοδόσποινοι ού μόνον κατά τας ημέρας εκείνας παραιτούσι πᾶσαν εργασίαν, αλλά και άρ' έσπέρας, άμα ακούσωσι του ήχου των κωδώνων των εκκλησιών, καταπαύονται των έργων αυτών σταυροκοπούμεναι, ότι πολλοί των βιομηχάνων και λοιπών εργατών δεν εργάζονται και καθ' ημέρας καθ' ας οι λοιποί εργάζονται, διότι εις τό χωρίον των λ. χ. υπάρχει ναός η εικών του 'Αγίου, ού έπιτελείται η μνήμη τη ημέρα εκείνη, και ην πανηγυρίζουσιν εκεί, ως λ. χ. κατά την μνήμην του νέου 'Αγίου Γεωργίου καθ' ην άργοϋσιν άπαντες οι 'Ηπειρώται κτίσται και λοιποί εργαται, ών ο αριθμός ού μικρός, κατά την μνήμην του νέου 'Αγίου Δημητρίου καθ' ην άργοϋσιν οι 'Υδραίοι, την του 'Αγίου Γερασίμου, καθ' ην άργοϋσιν οι Κεφαλληνες κτλ. έτι δ' ότι πολλοί οικογένειαι δεν εργάζονται καθ' ώρισμένας του έτους ημέρας, διότι

έτυχε καθ' αυτάς να πέση μέλος τι της οικογενείας ταύτης εκ της κλίμακος η του ίππου κτλ. και τη βοθηεία του 'Αγίου της ημέρας εκείνης ούδεν να πάθη, όποτε ού μόνον σχολάζουσιν αλλά και δαπανώσι, πέμπουσαι προσφοράς και δραχμάς εις τους ιερείς όπως λειτουργήσωσιν εκτάκτως, η κατά την φράσιν του λαου ύψώσωσιν την ημέραν εκείνην. 'Εάν λοιπόν ταύτα πάντα λάβωμεν υπ' όψει θα ιδωμεν ότι δεν είναι υπερβολικός ο αριθμός των υπολογιζομένων και μη εργαζομένων πολλοί εργαται καθ' ώρισμένας ημέρας, διότι έτυχε καθ' αυτάς να κρημισθώσιν εκ των ικριωμάτων ύφ' ών πατοϋντες εκτιζον, η έτεροι να κοπώσι δια του κλαδευτηριου ενφ' εκλάδευον κτλ. εις πολλά χωρία δεν θερίζουσι τη 2 Ιουλίου, εορτή της Παναγίας, ην καλοϋσι και κ α ψ ο δ ε μ α τ ο υ σ α ν, διότι άλλοτέ ποτέ, εκδικουμένη δ'ήθεν η Παναγία τους περιφρονήσαντας αυτην θεριστάς, κατέκαυσε τας θερισθέντα δερμάτια' άλλαχου δε δεν τρυγούσι τας άμπέλους τη 23 Σεπτεμβρίου, μνήμη της συλλήψεως Ιωάννου του Προδρομου, ον καλοϋσι και σ π α σ ο κ ά δ η ν, διότι ούτος προς εκδίκησιν έσπασε της κ ά δ α ι σ των τριγυσάντων τη ημέρα εκείνη κτλ. 'Η δ' εκ της άργίας ταύτης προκύπτουσα ζημία είναι πολλάκις υπέρογκος, διότι ένεκε της αναβολής του θερισμού η του τρυγετου, έστω και επί μίαν μόνην ημέραν, αι εκτάκτως κατά τας ώρας ταύτας του έτους έπερχόμεναι βροχαι η έτεροι θεομηνίαι, ευρίσκουσιν εκθειμενον και άσυγκόμιστον τόν σίτον η τας σταφυλάς και παραβλάπτουσιν η καταστρέφουσιν αυτά εξ ολοκλήρου. εις πολλά χωρία εκτακοι πλημμύραι εν μιᾷ ημέρα παρέσυραν ολοκλήρους θυμνίαις, και κατέστρεψαν ολοκλήρους άμπέλους. 'Η μία λοιπόν ημέρα εν τιαυτή ηποχή ισούται προς ολοκλήρον έτος.

'Εκ των ανωτέρω συναγεται ότι ελαός φοβούμενος τας 'Αγίας, ως κακοποιούς, εκκρόβου μάλλον και ούχι εκ σεβασμού άπέχει αίσιας εργασίας κατά τας εορτάς' την τιαυτήν δ' ιδέαν περι' 'Αγίων έμβάλλουσιν αυτώ άμαθείς ιερείς η κερδοσκόποι καλόγηροι, έχοντες συμφέρον να λειτουργώσιν, ότι συχνότερον επ' άμοιβῆ, και να ψάλλωσιν άγιασμούς προς εξιλέωσιν των 'Αγίων εκ μέρους των μη τηρησάντων τό καλογηρικόν λόγιον ότι οι 'Αγιοι λέγουσι «φύλα με να σε φυλάω».

'Αλλά πλην της ψηλαφητης ταύτης ύλικής ζημίας, ουδεμία άλλη προσγίνεται τῷ λαῷ; 'Ηθικώς πως διάγει ο εργατικός τη ημέρα της άργίας; 'Ιδου εν συντόμω ο βίος αυτου κατά τας εορτάς.

Τῆ πρώτῃ, άμα έγειρόμενος του ύπνου, μεταβαίνει εις την αγοράν προς προμήθειαν άφθονωτέρων τροφίμων η τας λοιπάς ημέρας, και εϊτα πορεύετε εις την εκκλησίαν, η τό συνηθέστερον εις τό καφνεϊον η τό οίνοπωλειον, και εκεί χαρτοπαίζων η πίνων, λαμβάνει συχνάκις άφορμήν να βλασφημήσῃ τόν Θεόν, η την Παναγίαν, μη λησμονών και τόν 'Αγιον, ού την μνήμην έπιτελεί, οσακις ιδίως τά παιγνιόχαρτα δείκνυνται έναλλάξ εύμενη προς άμφοτέρους τους παίζοντας' αι δ' έριδες, οι διαπληκτισμοί, ούχι δε σπανίως οι τραυματισμοί και οι φόννοι, πηγάζουσι πλείστα εκ τιοιούτων άφορμών και λαμβάνουσι χώραν συνηθέστατα κατά τας εορτάς. Μετά δε τό γεϋμα επανέρχονται πάλιν εις τό καφνεϊον η τό οίνοπωλειον και εκεί συνεχίζοντες τό έργον της πρώτης, επανέρχονται τό έσπέρας οίκοι οι πλείστοι οίνοβαρείς και φιλοτιμώτατοι, μη έπιτρέποντες ουδέ την έλαχίστην λέξιν εις τας συζύγους αυτών, αλλά μάλιστα και σκληρότατα τιμωροϋντες αυτάς, εάν τολμήσωσι να έρωτήσωσιν αυτους τί έφεραν να φάγωσιν αυτοί τε και τά τέκνα των. 'Ο χορτάτος του νηστικού δεν του πιστεύει, λέγει η κοινή παροιμία' άλλως δε με τί χρήματα ν' αγοράσωσι τά του δελπνου, άφου τά περισσεύματα των άποκτηθέντων κατά τας εργασίμους ημέρας άπώλεσαν εις τό χαρτοπαίγιον η έπιον εν τοις οίνοπωλείοις. Τῆ δ' επαύριον καρβαρείς και μόλις δυνάμενοι να κινηθώσι, μόλις περι την μεσημβρίαν επαναλαμβάνονται του έργου των, όπως δυνήθωσι ν' ά-

ποκτήσωσι νέα κεφάλαια δια τας επερχόμενας εορτάς. 'Η ημέρα δ' αυτη καλείται και τ ο α γ κ α ρ ο δ ε υ τ έ ρ α, και περ μη ούσα πάντοτε Δευτέρα, διότι πρώτοι οι υποδηματοποιοι ίσως ήρξαντο να εορτάζωσι και τά μεθεόρτια των εορτών, ους άπεμιμήθησαν και αι λοιπαι συντεχνίαι. Περτέργον δ' είναι ενφ' οι εργατικοί εν γενεί άργοϋσι κατά τας άνω μνησθείσας ημέρας, οι καφφεπώλαι, οι παρέχοντες αυτοις τά παιγνιόχαρτα, αίτια σπατάλης και βλασφημίας, οι οίνοπώλαι εν γενεί, οι μαχαιροποιοί, οι πωλοϋντες αυτοις λίαν οξυαίγρους και άμφιστόμους μαχαιράς, δεν άργοϋσιν, εξ εναντίας δε κατά τας ημέρας εκείνας κερδίζουσι πλείοτερα. 'Αργία μήτηρ κακίας.

Κατά τας ημέρας λοιπόν της άργίας, ού μόνον δεν κερδίζει ο εργατικός, αλλά σπαταλά, μεθύων η κλειόμενος εν τοις καφνεϊοις καταστρέφει την υγείαν του, ήτις είναι η μόνη αυτου περιουσία, βλασφημει τόν Θεόν και τους 'Αγιοις, και κακοποιει τους εν τῷ οίκῳ του' ούχι δε σπανίως εγκληματων εγκραθειργηται εν ταις 'Ελληνικαις φυλακαίς, ενθα καταστρέφεται τελείως, ψυχικώς τε και σωματικώς, φθείρων δηλ. την υγείαν του και διδασκόμενος άπειρα εγκλήματα, ών πρότερον ουδεμίαν η άμυδράν μόνον ειχε γνώσιν. Είσελθών λοιπόν άρχάριος και πρωτόπειρος, εξέρχεται τέλειος κακούργος, ως τούτο διδάσκει η καθ' εκάστην πείρα, ότι δηλ. άνθρωποι άπαξ φυλακισθέντες, μετά την εκ των φυλακων άπόλυσιν αυτών, συχνότατα επανέρχονται εν αυταις δευτέραν και τρίτην σοράν.

Αί δε γυναίκες τί ποιούσι κατά τας εορτάς; Μέχρι μέν της μεσημβρίας μαγειρεύουσιν, οσαι έχουσι τι προς μαγειρείαν, μετά δε τό γεϋμα εξέρχονται των οικίων των και η συνέρχονται εις τας οικίας των εορταζουσών τη ημέρα εκείνη φίλων αυτών, η κάθηται προ των θυρών αυτών, ιδίως αι της κρατύτερας τάξεως και ευπαίζουσι τους διαβάτας, η έρρίζουσι προς άλλησιν, ούχι σπανίως προβαίνουσαι πέραν των λόγων και φθάνουσαι και μέχρι της εδρας των κατηγορομένων. 'Ολον τούτο καλείται λατρεία των 'Αγίων.

Πᾶς τις βεβαίως νοῖ ότι εν τη ανωτέρω περιγραφῇ περιγράφονται μόνον οι κακοί εργαται, ούχι δε και οι χρηστοίθεις, ών ο αριθμός δυστυχώς ύστερει πολύ τόν των πρώτων. Πολλάκις δε και αυτοί οι χρηστοίθεις εργαται διαπράττουσι παντοειδεις καταχρήσεις κατά τας ημέρας της άργίας, διότι, δι' άγνοϊαν γραμμάτων, μη δυνάμενοι ν' άσχοληθώσιν εις την ανάγνωσιν ήθικων η θρησκευτικων βιβλίων, αναστρέφονται μετά των φαύλων και μαρθάνουσιν ύποσκάζειν.

Οι ημέτεροι ποιμενάργαι λοιπόν, άντι να υποδεικνύωσιν ημίν δια των άποροχαρτιών αυτών ποια βιβλία είναι ψυχοφθόρα και ποια ψυχοσωτήρια, και να περιβάλλωσι δια του ένδύματος του ιερέως τους χυδαιότερους και όκνηροτέρους των χωρικων, δίδοντες αυτοις την άδειαν να λύωσι και να δένωσιν επί της γῆς και εν τῷ ουρανῷ, κάλλιον θα έπραττον εάν δια συνοδικής έγκυκλιου προέτρεπον τόν λαόν εις εργασίαν, νοουθετοϋντες αυτον και άποδεικνύοντες αυτώ ότι η εργασία δεν είναι άμαρτία, αλλά η άργία, καθῶ πρόξενος τόσων κακων, ών τό πολλοστημόριον μόνον περιγράφῃ ανωτέρω. 'Ο άμφιβάλλων περι της έλαχίστης έπιρροής ην έξασκει εις την ήθικοποίησιν του άπαιδεύτου λαου η τήρησις των εορτών και των νηστειών, ας έπισκεφθῆ τας φυλακάς και θα εύρη αυτάς πλήρεις ούχι εκ των λεγομένων γραμματισμένων και καθ' άκολουθίαν άθέων, άλλ' εκ των μη εργαζομένων κατά τας εορτάς, έστω και τας έλαφροτάτας, των νηστευόντων τακτικώτατα πάσας τας νηστευσίμους ημέρας, των άποκαλυπτομένων και σταυροκοπούμενων προ παντός ναου, και εν γενεί εκ των καλουμένων θρησκων, μηδ' αυτών των ιερέων έξαιρουμένων. Τί δε να εϊπη τις περι του ποιου των ιερέων; 'Αρκει μόνον ν' αναφέρωμεν, ότι ενφ' λέγουσιν ημίν, καθ' εκάστην σχεδόν, από της 'Οραίας Πύλης αγαπήσωμεν άλλήλους να εν έμονοία δημονήσωμεν, αυτοί

μισοῦσιν ἀλλήλους μέχρι θανάτου, ὑβρίζοντες καὶ δρομένοι πολλὰκις ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ, καταλύοντες συγγένως τὸ Ἅγιον Ποτήριον, ἐνῶ παρ' ἡμῶν ἀπαιτοῦσι νὰ προσέλθωμεν ἄνευ ἔχθρας, ἀναγκάζοντες ἡμᾶς νὰ ζητῶμεν συγχώρησιν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ὑπηρετῶν ἡμῶν, πρὶν ἢ κοιωνήσωμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ω.

Πρὸς τὸν Δήμαρχον Πατρῶν κ. Θάνον Κανακάρην.

Κύριε Δήμαρχε!

Τὸ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3248, ἀπὸ 15 7βρίου ἱσταμένου μηνὸς ε. ε. ἡμετέρου ἐγγράφου ἀνακοινώθην ἡμῖν ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν, μεγάλην ἐπέχυσε παρηγορίαν εἰς τὰς τεθλιμμένας καρδίας μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν πατρός. Τοσοῦτον τιμητικὴ ἐκδήλωσις τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ δήμου, ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ μεταστάντος πατρός μας, ἀνθ' ὧν οὗτος, ἐν τῷ αὐτοῦ καθήκοντι ὑπὲρ τῆς προσφιλοῦς Πατρίδος μας εἰργάσατο, ἐφελκύει, οὐ μόνον τὰς εὐλογίας αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν Πατρίδος, ἐπὶ τῇ ὑστάτῃ ταύτῃ τιμῇ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀίδιον ἡμῶν τῶν τέκνων του εὐγνωμοσύνην.

Ἐκ βράθους καρδίας εὐγνωμονοῦντες ὑμῖν, κ. Δήμαρχε, ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ καὶ τῷ μεγίστῳ ἐνδιαφέροντι μετ' ὃ ὑμεῖς, ὁ Κιανὸς προσφιλεὶς φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ πατρός μας, ἐπελήφθη τῇ ἐκτελέσει τοῦ ψηφίσματος, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ ἐπιβεβαιώσῃτε νὰ διαβιβάζητε τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τε τὸν ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον καὶ τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ δεχθῆτε μετ' αὐτῶν τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξειδικιασμένης ἡμῶν ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης.

Ἐν Πάτραις τὴν 23 7βρίου 1881.

Εὐγνώμονες υἱοὶ καὶ συνδημῶται

Χ. Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ

Ν. Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Ἐρὸν ἡμῶν καθῆκον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ πρὸς τοὺς προσφιλεῖς συμπολίτας ἡμῶν τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μας ἐπὶ ταῖς ἐνδείξει τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν πατρός ἐκδηλωθείσας κατὰ τὴν ἐνταῦθα μετακομιδῇ τοῦ λειψάνου καὶ τὴν κηδείαν, ὧν ἀκμαίαν ἀείποτε θέλομεν τηρήσει τὴν ἀνάμνησιν.

Παρακαλοῦμεν, κ. Συντάκτα, νὰ δεχθῆτε καὶ ὑμεῖς ἰδίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

ΝΙΚΟΛ. Α. ΛΟΝΤΟΣ

Ἡ Σύναξις τοῦ «Φορολογουμένου» ἐνετάλη ἰδιαιτέρως παρὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Λοντου, θερμὰς νὰ διαβιβάζῃ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς εὐχαριστίας εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν Πάτραις κ. κ. Δικηγόρους, οἵτινες δι' ἰδιαιτέρων ἐνδείξεων ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἐτίμησαν τὴν μνήμην τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρός.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Προχθὲς Τετάρτην ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κουμουνοῦρος ἐκ τῆς ἐξ Ἄρτης περιόδου του.

— Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐξακολουθεῖ ἐπισκεπτόμενος τὰς νέας ἐπαρχίας, ἐν αἷς γίνεται δεκτὸς

μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ πλείστων ἐνδείξεων ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, ἐκ μέρους τῶν κατοίκων.

— Ἡ Ἑλληνικὴ ἄτμοπλοικὴ ἐταιρεία διέταξε τὴν κατὰ πᾶσαν Τετάρτην προσέγγισιν τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς εἰς τὸν λιμένα Διγίου.

— Μετετέθη ὡς ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὁ κ. Νάνος ὅστις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ὁ κ. Νάνος τὸ δεύτερον ἤδη ὑπηρετεῖ παρ' ἡμῖν, ἐκ δὲ τῆς πρώτης ὑπηρεσίας του μόνον καλλίστας ἀναμνήσεις εἶχεν ἐγκαταλείπει.

— Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν προέβητο νὰ μεταβῶσιν εἰς Μεσολόγγιον, ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, ἦτις εἶχεν ὀρισθεῖ διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27 Ἰσταμ. δὴλον ποιούμεν ὅτι ἕνεκα ἀπροόπτου κωλύματος, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Βύρων ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς τελετῆς ταύτης.

— Ὁ ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικὸς μουσικὸς κ. Κλεομένης Ἀθήνης ἐκδίδει προσεχῶς μουσικὸν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Μουσικὸν Τριψίδιον» ὅπερ συγκεῖμενον ἐξ 600 σελίδων θὰ περιέχει συνθέσεις αὐτοῦ καὶ τοῦ διδασκάλου του, τοῦ μακαρίτου Ἀνθίμου Ἀρχιδιακόνου. Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται 10 φράγκων.

— Διετάχθησαν αἱ ὑγειονομικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἵνα μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς μὲν τὰς λέμβους νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὰ καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας ἀτμόπλοια, εἰς δὲ τοὺς λεμβούχους νὰ εἰσπιδῶσιν εἰς αὐτὰ πρὶν ἢ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωσίαν διότι ἐκ τούτου καὶ ἡ δημόσιος ὑγεία ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον καὶ δυστυχήματα συμβαίνουσιν.

— Οἱ ἀξιότιμοι συμπολιταὶ μας κκ. Ἀναστάσιος Ῥηγόπουλος καὶ υἱὸς αὐτοῦ Χρήστος, οἵτινες προθύμως ἐργάζονται ὑπὲρ ἀγοσεργῶν ἰδρυμάτων, προσέφερον ἐσχάτως καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα Σύλλογον τῶν Κρητῶν «Ἀρκάδιον» ἀνά 50 φράγκα ἕκαστος.

— Κατ' αὐτὰς καὶ αὐτὴς ἐπαναλαμβάνεται παρὰ τινῶν ἐνταῦθα ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Νομάρχης ἡμῶν κ. Κ. Δημητριάδης ἡ μετατίθεται ἐντεῦθεν, ἢ ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας. Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ἀκόμη τοὺς προβαλλομένους λόγους τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Νομάρχου, δυνάμεθα ὁμῶς νὰ εἴπωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν ὅτι ἂν αὐτὴ ἐπέβη δι' οὐδὲ λόγους λέγουσι, μόνον τοὺς πραγματοποιήσοντας τὴν ἀπομακρύνσιν ταύτην θὰ ζημιώσῃ. Ὁ κ. Δημητριάδης ἐν τῇ διδικήσει τοῦ Νομοῦ ἡμῶν ἐπέτυχε, καὶ ἡ πολιτεία αὐτοῦ παρ' ἡμῖν παρ' ὅλων ἐπιδοκιμάζεται, ἔδειξε δὲ διὰ πολλῶν μέχρι τοῦδε ὅτι εἶναι ἀπληλαγμένος πολλῶν ἀδυναμιῶν οἰκείων τοῖς διοικητικαῖς ὑπαλλήλοις. Τὸ μόνον ἴσως ἐλάττωμα τοῦ κ. Δημητριάδου ἐστὶν ὅτι δὲν δύναται ν' ἀποβῇ ὄργανον ἐτεροκίνητον εἰς ἄλλων χεῖρας, καὶ δὲν ἐσυνείθησε νὰ ἐπακούῃ τυφλῶς εἰς ἀξιώσεις παραλόγου· πλὴν φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο ἔδει ν' ἀποτελῇ τὸ πρῶτιστον αὐτοῦ συστατικὸν παρὰ πᾶσι.

— Εἰς ὅσα κατὰ καιροὺς καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀκόμη ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐλλείψεως ἀγοφυλακῆς παρ' ἡμῖν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δημοτικῆς ταύτης ὀλιγορίας, εὐγλωττος ἐδόθη ἡμῖν ἀπάντησις τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν ἀγνωστοὶ διὰ πελεκέων διέερρηξαν οἰκτρῶς τὴν ὕβριν τοῦ παρὰ τὸ Γηροκομεῖον ἐξοχικοῦ οἰκίσου τοῦ Συντάκτου τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ ἀφῆρσαν ἐξ αὐτῆς γεωργικὰ τινὰ ἐργαλεῖα, μαγειρικὰ σκεύη κλπ. καὶ μ' ὅλον ὅτι παρέμειναν ἐκεῖ ἐφ' ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ ἕκαμον μέγαν θόρυβον ἀπῆλθον ἀπαρατήρητοι καὶ ἀνευόχλητοι. Τῇ ἀληθείᾳ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν εὐφυῖαν τῶν λυμαινῶν τῆς ἐξοχῆς, οἵτινες ἀπαντοῦν τόσον ὠραία εἰς τὰ φλιναφήματα τοῦ τύπου καὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἀρχῶν διδασκόμεθα δὲ ὅτι ὀφείλομεν ἀντὶ νὰ ζητῶμεν τὴν ἀνθρώπων τῆς τάξεως ἐν τῇ ἐξοχῇ, νὰ συνθηκολογήσωμεν μᾶλλον πρὸς τοὺς κακοποιούς· τὸ παράδειγμα δίδουσιν ἡμῖν αὐταὶ αἱ ἀρχαί, διότι ἡ διοίκησις

ἐνταῦθα ἀναλυομένη εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῆς δὲν εἶναι εἰμῆ σιωπηρὰ συνθηκολογία πρὸς τὰ φαῦλα στοιχεῖα τοῦ τόπου. Ἄλλοι πρακτικώτεροι ἡμῶν πρὸ καιροῦ κάμνουσι τοῦτο καὶ ἐγένοντο ἀπαραβίαστοι, τὸ σύστημα δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ὑγιέστερον, ὅπου ἡ ἐφεκτικότης τῶν ἀρχῶν ἐκμηδενίζει πᾶσαν ἐγγύησιν τῶν προσώπων καὶ τῆς περιουσίας.

— Δημόσιος ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὸν παρὰ τῇ ἐνταῦθα Μαιραοχίᾳ ὑπενωματάρχην κ. Θεόδωρον Μιχαλάκον ὅστις ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐβδομάδων, προθύμως μοχθῶν, συνέλαβεν ἕνδεκα φυγοδίκους διωκομένους εἰς μάτην πρὸ καιροῦ δυνάμει ἐνταλμάτων.

— Ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι τοῦ «Φορολογουμένου» ἐδημοσιεύθη ὁ κάλλιστος ἐπικηδεὺς τοῦ Δημάρχου ἡμῶν κ. Θάνου Κανακάρη εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέου Χ. Λόντου. Οἱ ἀναγνώσαντες τὸν λόγον τοῦτον διίδον ἐν αὐτῷ καὶ τὰς ἀκρας πολιτικῆς προγράμματος νέαν προαγγέλλοντος τάξιν ἐν ταῖς ἰδέαις τὸ κόμματος ὃ ἐκπροσωπεῖ ὁ κ. Κανακάρης ἐνταῦθα.

— Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ πληρωθῇ μία τῶν πρῶτιστων ἀναγκῶν τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς παροικίας. Ὡς γνωστὸν, παρ' ἡμῖν πρὸ πολλοῦ διατελοῦσιν ἐγκαταστημένοι πλείστοι Ἰταλικοὶ οἰκογενεῖαι, ἀλλὰ δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἡ πολυάριθμος αὕτη παροικία ἐστερεῖτο σχολείου διὰ τε τὰ ἄρρινα αὐτῆς τέκνα καὶ διὰ τὰ θήλεια, οὕτω δὲ οἱ ἐνταῦθα Ἰταλοπαῖδες ἠνδρῶντο ἄνευ μορφώσεως τινός. Εὐχαρίστως ὅθεν πληροποροῦμεθα ὅτι κατ' αὐτὰς ἰδρύεται πρῶτον μὲν σχολεῖον θηλέων διὰ τὰς Ἰταλίδας νεάνιδας, βραδύτερον δὲ ἕτερον ἀρρένων. Καὶ ἐκεῖνο μὲν ἀνέλαβε νὰ ἰδρῶσῃ ἡ δεσποσύνη Teresa di Chiaro, δημοδιδασκάλισσα ἀνωτέρω βαθμοῦ, ἐλθοῦσα πρὸς τοῦτο οἰκογενειακῶς ἐκ Νεαπόλεως, τοῦτο δὲ ἡ ἐνταῦθα Ἀλληλοβοηθητικὴ ἐταιρεία τῶν Ἰταλῶν, ἦτις πρὸ καιροῦ μελετᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου τῆς σπουδαιότητός του. Ἡ δεσποσύνη Teresa di Chiaro, εἶναι θυγάτηρ ἀποστράτου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, καὶ Ἑλληνῆς ἐκ μητρὸς, διότι ὁ πατὴρ αὐτῆς πρὸ εἰκοσιεπταετηρείας παρεπιδημῶν ἐν Πάτραις ἐνυμφεῖτο Ἑλληνίδα τινὰ ἦτις μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ἐπανῆλθεν ἤδη εἰς Πάτρας συνιδεούσα τὴν θυγατέρα της.

— Τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ἐξακολουθεῖ ἐνδιαφερόμενον πάντοτε ζωηρῶς περὶ τοῦ κατὰ τὸν Νεὸν τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου ἐπισυμβάντος φόνου τοῦ Κεφαλλῆνος Μικέλη Σουπιανοῦ καὶ μετ' ἀνυπομονησίας περιμένει νὰ μάθῃ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν. Ἡ ἀνάκρισις ὀδηγομένη ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας ἐχώρησεν ἀρκούντως ἐπὶ τὰ ἔκρη τοῦ ἐγκλήματος, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ταχέως θὰ δυνήσῃ νὰ φέρῃ εἰς φῶς ὅλας τὰς περιστάσεις τοῦ φοβεροῦ ἐγκλήματος. Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πάντα τὰ ὄργανα τῆς Δικαστικῆς ἀστυνομίας ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἔργον των μετ' ἐκτάκτου ζήλου, εἰς τὸν ζῆλον δὲ τοῦτον καὶ εἰς τὴν δραστηρίαν καὶ πεφωτισμένην ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως κ. Βερίττα θὰ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος τὸ ἀποτελεσματικὸν τῆς ἀνακρίσεως.

— Ὁ ἐνταῦθα ναὸς τῆς «Παντανάσσης» διὰ τοῦ εὐσεβοῦς ζήλου τῶν ἐνωριτῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀκουράστου ἐνεργείας τῶν κ. κ. ἐπιτρόπων καλλωπίζεται ἡμέρηαι πλείοτερον καὶ ἀποκαθίσταται εἰς τῶν ὠραιότερων ναῶν τῆς πόλεώς μας. Ἐπ' ἐσχάτων ἔ συμπολίτης κ. Ἄνας Παπαγιάννης, ἔμπορος, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καλλιτεχνικωτάτου τέμπλου τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐδώρησεν αὐτῇ καλλιστὴν εἰκόνα τῆς «Ἀγίας Τριάδος», ἐφ' ἣ οἱ ἐπίτροποι ἐκφράζουσι θερμὰς εὐχαριστίας τῷ δωρητῇ. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι ἔργον τοῦ διακεκριμένου ἐν Ἀθήναις ἀγιογράφου κ. Σπ. Χαντζηγιαννακοπούλου, ἠγορήσθη δὲ ἀντὶ δραχ. 1,550 καὶ εἶναι ἔργον ἀξιοσυστάτου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ κάλλιστος νέος κ. Κωνστ. Ν. Πράττικας ἐμνηστεύσατο τὴν χρυστὴν καὶ εὐηγμένην δεσποινίδα Μαρίαν Γ.

Γεωργακοπούλου. Είς ἀμφότερες τὰς οὐλογείας θερμὰ ἀπευθύνονται συγχαρητήρια.

— Ἡ ὁδὸς Θερεϊανῶν ἐπερατώθη σχεδὸν κατὰ τὴν ἐπίστρωσιν, περὶ τὸ τέλος δὲ εὐρίσκονται καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα αὐτῆς. Ἀσφαλῶς μανθάνομεν ὅτι ἡ μὲν ἐπίστρωσις ἐγένετο καλλίστη καὶ κατὰ τὰ προδιαγεγραμμένα. τὰ δὲ τεχνικὰ ἔργα ἐξετελέσθησαν κατὰ τὸν τρόπον οἰκτρῶν καὶ ἀπαντὰ ἀπειλοῦσι πτώσιν διὰ τὸ ἄθλιον αὐτῶν ὕλικόν καὶ τὴν χειρίστην ἐργασίαν. Ὁ ἐργολάβος τούτων ἀμφιβάλλων πρῶτος περὶ τῆς στερεότητος τῶν εὐρετρόπων νὰ δώσῃ ἄλλην διεύθυνσιν εἰς τὰ ὕδατα, οὕτω δὲ αὐτὰ ἐπεσαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ πρὶν ἢ αὐτὴ περατωθῇ ἐν μέρει κατεστράφη. Ἐπισταμένη ἐξέτασις τῶν ἔργων τούτων ἐπιβάλλεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, τοῦ Δήμου καὶ τοῦ κοινού.

— Ὅλοι ἐνθυμούμεθα ἐνταῦθα ὅτι ἐνωρὶς καπηγέληθαι διὰ τῆς δημοσιότητος ἢ κατασκευῆ τῆς ἐντεῦθεν εἰς Ἀχαΐαν ἀγούσης ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, ὡς ἐλλειπεστάτη ἤδη ἅμα τῇ πρώτῃ βροχῇ κατεδείχθησαν πειραματικῶς, ὡς εἰπεῖν, τὰ ἐλαττώματα τῆς ὁδοῦ ταύτης. Ἡ βροχὴ παρέσυρε κατὰ τὸ πλεῖστον τοὺς χάλικας καὶ ἐπλήρωσε τὰς τάφρους, οὕτω δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν διεκοπή ἢ συγκοινωνία, δύναται τις δὲ νὰ μαντεύσῃ ἀσφαλῶς τί θὰ γίνῃ ἐκεῖ κάτω ὅπου τὰν ἐπέλωσιν ἀφρονώτεροι ὄμβροι.

— Παρὰ τοῦ κ. Ρικᾶκη ἀνεμένετο εὐλόγως ἡ διαρρύθμισις τῶν τοῦ ἡμετέρου Πρωτοδικείου πραγμάτων κατὰ τρόπον ἐπαρκεῖν εἰς τὴν πολλὴν καὶ ποικίλην ἐργασίαν τοῦ δικαστηρίου τούτου. Καὶ ἐγένοντο μὲν ἀπόπειραι τινὲς πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ τὰ τοῦ προσωπικοῦ χηρῶσιν ἀκόμη ἀνακαθάρτως τινός, διότι καθ' ἃ εἰδήμονες λέγουσι τούτο δὲν θὰ δυνήθῃ, διὰ πολλοὺς λόγους νὰ ἐπαρκεῖν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς δικαστηριακῆς λειτουργίας. Ἀλλ' ὁμοιογενέων, ὅτι ἂν τὰ τοῦ ἡμετέρου δικαστηρίου ἔμειναν ἡμιλή, εἰς τοῦτο πεταίους καὶ οἱ δυνάμενοι καὶ οἱ καθῆκον ἔχοντες νὰ ὑποδείξωσι τῷ ὑπουργῷ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης παρ' ἡμῖν, ὅπερ οὐδεὶς ἔπραξε μέχρι τοῦδε· γνωρίζομεν δὲ καλῶς ὅτι ὁ κ. Ρικᾶκης ἦτο διατεθειμένος νὰ διαρρύθμισῃ τὰ τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων πράγματα ὅσον οἶον τε καλλίτερον, ἀλλ' οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς πρὸς τοῦτο διερωτήθη. Ἡμεῖς ἐνταῦθα γνωρίζομεν μόνον νὰ παραπονώμεθα ὅπου δὲν βαινῶσι καλῶς τὰ καθ' ἡμᾶς, ἐνῶ ὅπου εἶναι κειρὸς νὰ βελτιωθῶσι καὶ νὰ προληφθῶσιν αἱ αἰτίαι τῶν παραπῶν, παντελῶς ἀδιάφοροῦμεν.

— Ὁ ἐργολάβος τοῦ ἡμετέρου θεάτρου ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος εἰς Ἰταλίαν πρὸς κατάρτισιν τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου, μετὰ πολλῆς ἀγωνίας κατορθώσας νὰ ἐξεύρῃ τὰ πρῶτα ἀναπόφευκτα πρὸς τοῦτο ἐξόδα. Λυπούμεθα ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἥτις ἐκ τῶν προτέρων εἶναι καταδικασμένη καὶ ἥτις ἀπὸ τοῦ νῦν ἐγκυμονεῖ πολλὰ ἔκτροπα καὶ ἄτοπα. Ἡ θεατρικὴ ἐπιτροπὴ κακῶς ἔπραξε ἐνθαρρύνουσα τὸν ἐργολάβον εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν του, σπουδαίαν δ' ἀνέλαβεν εὐθύνην διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς ταύτης καὶ ἀπέναντι τοῦ κοινού καὶ ἀπέναντι τῶν μετακαλουμένων ἐνταῦθα καλλιτεχνῶν.

— Προχθὲς τετάρτην ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ μπόλιτης ἡμῶν κ. Κωνστ. Στρούμπκος, Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Πιστωτικῆς, μετ' ἀποκαταστημένην ἐντελῶς ὑγίαν, ἀλλὰ μετ' ἐπεποννημένην καρδίαν ἔξω τοῦ ἐπελθόντος αὐτῷ ἐπ' ἐσχάτων ἀτυχήματος· οἱ πολλοὶ αὐτοῦ φίλοι εἶδον τὸν κ. Στρούμπκον εὐχαρίστως ἐν μέσῳ ἡμῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ μακαρίτου Λόντου κ. Χρηστοῦ ὅστις διέτριψεν ἐνταῦθα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ λειψάνου καὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἐκτουτοῦ σεβαστοῦ πατρός.

Κύριε Ν. Πετρακόπουλε.

Εἶδον τὴν ἐν τῷ «Φορολογουμένῳ» εἰδοποίησιν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαριγῶς τῆς 9 Σεπτεμβρίου ε. ε. καὶ ἀγνοῶν παρὰ τίνος ταῦτα ἐνηργήθησαν ἢ ἐγράφθησαν, σὰς βεβαίῳ διὰ τῆς παρουσίας μου, ὅτι μόνος κληρονόμος τοῦ Ἀθανασίου Παπαγιαννακοπούλου, μακαρίτου, εἶμαι ἐγὼ καὶ οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ὡς τοιοῦτος ἔχω παρ' ὑμῶν, λαβὼν παρ' ὑμῶν ὅ,τι ἐδικαιούμην καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

Πάτρας 21 Σεπτεμβρίου 1881.

Ὁ φίλος σας

Θ. Παπαγιαννακόπουλος

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὴν ἐφημερίδα Σας καὶ ὑπ' εὐθύνην μου τὰ ἐπόμενα:

Ἐβμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι πολλὰ ἔκτροπα ἐλαβὼν χώραν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων μιᾶς ποινικῆς ὑποθέσεως.

Δύο ἀδελφοὶ οἰκογενειάρχαι οἱ Ἀθανάσιος καὶ Γεώργιος Τσιχλιᾶ κρατοῦνται πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς φυλακὰς, ὡς ὑποπτοὶ φόνου ἐκ προμελέτης.

Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐδόθη ἀναφορὰ πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, ἡμεῖς δὲ πολλὰ θὰ γράψωμεν ἐν καιρῷ. Ἐρωτῶμεν ὁμῶς ἤδη τὴν Ἀνάκρισιν, ἂν ὄχι τὸν κ. Ἰωαννίδην, διεξαγαγόντα τὰς ἀνακρίσεις, πῶς ἐνῶ τοσοῦτον ἔσπευσε νὰ ρίψῃ εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς ἀνωτέρω κατηγορουμένους, ἀφῆκεν ἐλευθέρους ἄλλους, οὓς ἂν δὲν ἀπατώμεθα θεωρεῖ συνενόχους τῆς αὐτῆς πράξεως ἢ ἀφοῦ τοσοῦτον ἔσπευσε νὰ προφυλακίσῃ τοὺς ἀνωτέρω, διατὶ τόσον βραδύνει εἰς τὴν περαίωσιν τῶν ἀνακρίσεων καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βουλεύματος, ἐνῶ οἱ μάρτυρες ἐξετάσθησαν; Τοῦ δικαστοῦ ἢ ἐπιείκεια, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἰπώμεν καὶ ἡ πλάνη, ὅταν πρόκειται περὶ τῆς ἀπολύσεως καὶ ἐκατὸν ἔστω ἐνόχων, εἶναι ὑποφερταί, ἀλλ' ἡ ἀδράνεια καὶ ἀδιαφορία νὰ γίνωνται πρόξενοι τῆς καταστροφῆς ἀθῶν ἴσως ἀνθρώπων, εἶναι ὅ,τι ἀπαίσιον.

Ἐν Πάτραις τῇ 23 Ἰουλίου 1881.

Ν. Ι. ΛΑΛΛΑΣ.

Πανελληνίως Ἀτμοπλοικὴ ἑταιρεία.

Τοῦ λοιποῦ τὸ Ἀτμόπλοιον τῆς ἄνω ἑταιρείας θέλει ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἐκ τοῦ κύκλου τῆς Πελοποννήσου ἐκάστην Τρίτην περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερόν περὶ τὴν 5 Μ. Μ Πληροφορίαι διὰ ναύλους ἐμπορευμάτων κλπ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Π. Χαράλαμψη. (3)

ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ἡ «ΙΡΙΣ»

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἡ Διεύθυνσις γνωστοποιεῖ τοῖς ἐν Πάτραις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις κ. κ. ἐμπόροις καὶ καταναλωταῖς τοῦ εἴδους τούτου, ὅτι ἐν τῷ

ἐργοστασίῳ τούτῳ παράγονται πλεῖστα εἶδη καρφοβελονῶν, ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, χρῆσιμων εἰς οἰκοδομὰς, σταφιδοκιβώτια καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, εἰς συμφερούσας τιμὰς, δέχεται δὲ παραγγελίας ἐκτελουμένας ἐν βραχεῖ χρόνῳ.

Διεύθυνσις «Τῆς Διευθύνσει τοῦ Καρφοβελονοποιείου ἢ «Ἴρις»

Εἰς Πάτρας.

(ε.)

ΜΑΘΗΤΗΣ τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου ζητεῖ παραδόσεις ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ Πληροφορίαι παρὰ τῷ τυπογραφείῳ «Φορολογουμένου».

Ο ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓ. ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

»ΟΜΟΝΟΙΑ»

Πρὸς τὰ τακτικὰ μέλη αὐτοῦ.

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ὥραν 2 1/2 μ. μ. συνεδριάζει ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐν τῇ τακτικῇ αὐτοῦ αἰθούσῃ καὶ παρακαλεῖσθε νὰ παρευρεθῆτε.

(ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου).

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία.)

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἠλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα Φερραίου καὶ παρὰ τὴν στενωπὸν Λάγγουρα, πωλοῦνται ἀνθη τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίᾳ στέφανοι νυμφικῶν κλπ. γυρλάνται διὰ παντοειδῆς χρήσεις καὶ καλλωπισμοὺς, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοὶς 100 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα. (ε.)

Γνωστοποιεῖται πρὸς τὸ φιλόκαλον τῆς πόλεως ταύτης Κοινὸν ὅτι ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων ἐνθα μετέβην ἐσχάτως, ἐκόμισα πλεῖστα ἔσα καὶ ποικίλα εἶδη πῆλων χειμερινῶν ἀνδρῶν, κυριῶν, κεραιῶν καὶ παιδῶν, ἀλεξιβρόχια, λαιμοδέτας ἀνδρῶν καὶ κυριῶν, μωρωδικὰ, κουβία, χαρτοφυλάκια καὶ πληθὺν ἐκ τῶν λοιπῶν γνωστῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματός μου· ἔγω πρὸς τούτοις καὶ ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρίστης ποιότητος. Ἀπαντὰ τὰ εἶδη ταῦτα, ἅτινα ἐξέλεξα μετὰ μεγίστης προσοχῆς, πωλῶ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Γ. Π. ΓΚΑΛΕΚΑΣ.

Ὁ ἐκδότης

Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.